

Bøker for Frimerkesamlere

1945 – 1946 INNBUNDNE AUKSJONSKATALOGER

med liste over oppnådde priser.

	Pris inkl. porto
<i>Spesialauksjoner:</i>	
Enkelte land	21/—
Britiske Samvelde	10/6
Utlandet	10/6
Storbritannia	10/6
<i>Alm. auksjoner i Bournemouth</i>	10/6
<i>Auksjoner over posthistoriske objekter</i>	21/—
<i>Innbundne referensekataloger for</i>	
Geo. Gingers samling <i>New South Wales</i>	21/—
A. J. Watkins samling <i>Cayman Islands</i>	10/6
<i>Umbundne referensekataloger for</i>	
A. J. Watkins samling <i>Cayman Islands</i>	5/—
Ernest B. Lyes samling <i>Ceylon</i>	5/—

ANDRE PUBLIKASJONER:

A <i>NEW PHILATELIC DICTIONARY</i> av Dr. Eric Singer med forord av Sir John Wilson, Bt. på engelsk, fransk og tysk, ordnet i 3 avdelinger: fransk-engelsk, tysk-engelsk og engelsk-fransk-tysk	5/—
<i>MASTERPIECES OF ENGRAVING</i> on Postage Stamps	21/—
<i>THE TWOPENCE BLUE PLATES I TO VI</i> : Et komplett sett fotografier	70/—
The catalogue of <i>HANDSTRUCK POSTAGE STAMPS</i> of the British Empire 1660—1840	10/6
The History of <i>WRECK COVERS</i>	21/—
<i>THE BISHOPMARK</i>	2/6
<i>THE REGENT CATALOGUE OF EMPIRE POSTAGE STAMPS</i> (1931—September 1946)	3/3
<i>HOW RARE STAMPS AND COLLECTIONS ARE SOLD</i> by Robson Lowe	2/6
<i>THE 1945—1946 REVIEW</i> by Robson Lowe	2/6
<i>THE PHILATELIST</i> — Det beste engelske tidsskrift. Utkommer hver måned. Abonnement pr. år	5/—
Skriv etter prøvenummer.	

På grunn av de begrensede beholdninger er ovennevnte tilbud forutsatt usolgt ved bestillingens inngang.

STAMP DEALERS, PHILATELIC AUCTIONEERS AND PUBLISHERS

Robson Lowe Ltd.

50 PALL MALL, LONDON, S. W. 1

Telegr.adr.: «Stamps, London.»

Telefon: Abbey 4034.

I anledning av Det norske Postverkets 300-årsjubileum den 15. april d. å. vil Norsk Filatelistisk Tidsskrift utgi en spesiell

FØRSTEDAGSKONVOLUTT

trykt i 2 farger, for de frimerker postverket gir ut ved dette høve. Formatet er standard C 5 og det blir således plass til alle 11 merker på konvolutt.

Prisen blir kr. 0.20 pr. konvolutt + porto. Handlende gis rabatt.

Bestillinger sendes til tidsskriftets forretningsfører: Trond Bjerkås, Kringsjøvegen 8, Jar.

Ekspedering av ordres kan først skje etter 15. mars.

Nettopp utkommet:

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts særtrykk nr. 4:

SVERIGES FRIMERKER

Av Abr. Odfjell.

61 sider. — Pris kr 4.50 + porto
(innenlands kr. 0.25, utenlands kr. 0.40).

Begrenset opplag.

Bestill. sendes tidsskriftets forretningsfører: Trond Bjerkås, Kringsjøvn. 8, Jar pr. Oslo

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 2

FEBRUAR 1947

6. ÅRG.

En hilsen fra formannen i Det internasjonale filatelistsamband

(Fédération Internationale de Philatélie)

E. FRIEDERICH, Sveits.

*Til Formannen for Norsk Filatelist-
forbund,*

*Til Formennene for de norske filatelist-
klubber,*

Til Norges filatelister.

Må det være meg tillatt å se i dere alle nye framtidige venner, som slutter seg til Det internasjonale filatelistsamband i den hensikt å gi denne organisasjon sin støtte, en organisasjon som nettopp har feiret sitt 20-års jubileum.

Redaktøren av deres tidsskrift har anmodet formannen for F.I.P. om å ville skrive en artikkel om dette samband og dets formål.

De nåværende statutter sier i § 1: Mellom *alle nasjoners* filatelistsamband er der dannet et internasjonalt filatelistsamband.

§ 2: Dette samband har som formål:

1. Å behandle alle de spørsmål hvis løsning har samme interesse i alle land.
2. Å bli anerkjent av Verdenspostforeningen i Bern som offisiell representant for filateliens.
3. Å være et fast bindeledd mellom de respektive lands samband og meddele disse opplysninger om falsifikater, uhederlige samlere og handlere etc.
4. Å danne en spesiell organisasjon for

gjennomførelse av sambandets mål, undersøke alle spørsmål om toll og forsendelse av frimerker for derved å utvide bytteforbindelsene mellom klubber og samlere i de forskjellige land, overalt å forsvare filatelistenes interesser og ved alle midler å oppmuntre samling og studier av frimerker.

Til disse §§ 1 og 2 slutter seg paragrafene om sambandets organisasjon, paragrafer som i henhold til beslutning på kongressen i Bruxelles den 10. oktober 1946 vil bli omarbeidet slik at de holder tritt med den seinere tids utvikling.

Til sambandets formål slutter seg reglementet for de internasjonale utstillinger som avholdes under beskyttelse av F.I.P.

Hensikten med reglementet: Det overdrevne antall av internasjonale utstillinger i den seinere tid har vist nødvendigheten av å begrense hyppigheten og av å etablere en standard klassifikasjon, slik at konkurransen alltid hviler på et likt grunnlag derved at de konkurrerende landegrupper alltid er de samme.

§ 1. F.I.P. anerkjenner ikke som «offisielle», og gir ikke sin beskyttelse til andre internasjonale utstillinger enn dem som aksepterer sambandets reglement og klasseinndeling.

§ 19. Medlemmer av forbund og klubber

tilsluttet F.I.P. kan ikke delta i en utstilling som sier seg å være «internasjonal» hvis den ikke står under beskyttelse av F.I.P. uten å utsette seg for diskvalifikasjon ved den neste internasjonale utstilling hvor de ønsker å delta.

Jeg tror ikke det er nødvendig å gå mer i detaljer hva våre statutter og utstillingsreglementet angår.

De siterte paragrafer vitner tilstrekkelig om det mål stifterne av F.I.P. søker å nå, og de rettferdiggjør de skritt som vårt sambands nåværende ledelse tar for å få forbund som ennå ikke er medlemmer til å slutte seg til sambandet.

Bare et arbeid i fellesskap av det størst mulige antall forbund, ikke bare fra vårt kontinent, men fra hele verden, kan yte den internasjonale filateli virkelige tjenester og beskytte dens interesser mot filatelistisk spekulasjon, de altfor tallrike og ofte unyttige nyemmisjoner og utgivelsen av frimerker med altfor store tilleggsbeløp.

Det er derfor med stor tilfredsstillelse at vi har sett det internasjonale samarbeid, som har vært avbrutt siden kongressen i Prag 1938, atter bli gjenopptatt og at vi har kunnet konstatere en god vilje til samarbeid fra de tilsluttede forbund.

Omarbeidelsen av våre statutter tillater meg ikke her å gi mer detaljerte opplysninger om vår organisasjon, men i Det internasjonale sambands navn kan jeg i full tillit si til våre venner i Norge: Slutt dere snarest til den filatelistiske familie som er samlet i La Fédération Internationale de Philatélie.

Måtte alle filatelister samarbeide i forsvaret av den filatelistiske vitenskaps interesser, slik som disse er klarlagt i våre statutter.

Formannen i F.I.P., dets styre og medlemmene av Det internasjonale samband hilser Norges filatelister og venter på deres tilslutning.

E. Friederich.
Formann i F.I.P.

“POSTHORNTYPEN” 1872-1947

Nestor blant verdens frimerketyper feirer 75 års jubileum 21. januar i år.

Av J. Jellestad.

«Morgenbladet» for 5. november 1871 skriver:

Poststyrelsen lader nu trykke nye Frimærker, foreløbig kun til paalydende Værdi af 3 ss, der ifølge den nye Postlov fra førstkommande Nytaar er Portoen mellem indenrigske Steder for almindelige Breve indtil en Vegt af 15 Grammer (lidt under 1 Lod norsk Handelsvegt). Disse Frimærker ville i Midten, istedetfor Rigsvaabnet, faa et Posthorn, hvori et stort Tretal. Forandringen er ret hensigtsmæssig, da man ved de nu brugelige Frimærker, naar Paaklæbningen foregaar ved Lys, ofte er udsat for at tage Feil af de forskjellige Slags; de bitte smaa i Hjørnerne anbragte Tal ere da vanskelige at skjelne og de ikke meget sterke Farver ligesaa. Frimærker med et stort Tal i Midten ere nu indførte i adskillige Lande, saavidt vides først i Tyskland.

I «Nordisk F. T.» 1924 side 234 skrev jeg i en liten betraktning om «Posthorntypen av Norges frimærker» bl. a.: «—Nærsagt ingen anden frimærketype verden over har holdt sig saa standhaftig som den norske posthorntype.»

I dag kan jeg med god grunn si at «Posthorntypen» har overlevd enhver annen frimærketype — den har satt verdensrekord. Jeg har hørt typen omtalt som «den udødelige posthorntypen som ingen kan få bukt med». Jeg vil heller si «utgaven som ingen kan bli ferdig med». Posthorntypen skaffer oppgaver og problemer som vil kunne beskjeftige norske filatelister i mange år framover.

Tegningen til denne frimærketyper ble i 1871 utført av arkitekt v. Hanno for et honorar av 15 spd. (fig. 1).

Det danske postvesens gravør Philip Batz som fikk i oppdrag å gravere originalstempelen har i det hele gitt tegningen et noe endret preg. En kan bl. a. se at kronen har fått samme utforming som kronen i de danske skillingsmerker av sifertypen 1870 (fig. 2).

Til øreutgaven av 1877—78 graverte Philip Batz et nytt originalstempel, denne gangen med visse forandringer i tegningen og med en krone som nå er identisk med kronen i de danske øremerker av sifertypen (fig. 3).

Dette originalstemplet ble i 1882 oppgravert slik at sjatteringen på posthornet ble fjernet. De følgende utgavene fikk derved såkalt «usjattert posthorn» (fig. 4). Det er usikkert hvilken gravør som har foretatt denne oppgraveringen av originalstemplet.

I skrivelse av 20. des. 1890 gjør styreeren av Centraltrykkeriet oppmerksom på at originalstemplet enten må fornyes eller omgraveres. Myntgravør Trondsen fikk da i oppdrag å omgrave originalstemplet (12. mars 1893).

Ved omgraveringen ble detaljene i stemplet noe forandret. Innskriften ble således forandret fra stenskrift til antikva (fig. 5).

Til den nye øreutgaven av 1909 ble originalstemplet omgravert ennå en gang. Det var blitt angrepet av rust, og gravør Rui foretok omgraveringen som var ferdig i juni 1909. Alle linjer i tegningen ble etter dette tydelige og rene (fig. 6) og stemplet var i bruk inntil 1937, da en gikk over til dypptrykk levert fra Emil Moestue A.s. Den nye original er nå litt større enn før idet tegningens størrelse er $17,3 \times 21,1$ mm. Tegningen er i det hele gitt et moderne tilsnitt og er for en del forenklet (fig. 7).

75-års jubelanten synes således langt fra å være foreldet, den følger med tiden og viser seg etter hver «overhaling» bare mere ungdommelig enn før.

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 6.

Fig. 7.

Norgeskatalogen 1947

Anmeldt ved Gottfried Caspersen.

Det føltes som et stort ansvar da redaktøren av Norsk F. T. ga meg i oppdrag å anmelde Norgeskatalogen 1947. Imidlertid er mitt samlerefelt innen de norske frimerker spesialitetene, så mine bemerkninger kan av den grunn ikke tolke den almene samlers syn.

Når forordet er lest, har vi kjennskap til de forandringer som er utført i katalogen fra 1945.

Når vi har anskaffet oss katalogen, er det første som interesserer oss prisene. De blir sammenliknet med den forrige katalogs. På klubbmøtene går en livlig prat; en har funnet at den eller den pris interesserer, det merke er gått så mye opp og et annet har falt med så og så mye. Når så denne pris-hunger er tilfredsstilt, ser en nærmere på selve katalogen, og den er i år i sin gamle gode utførelse med hvitt kunsttrykkpapi, en virkelig pen og kjærkommen katalog.

Ved gjennomgåelse av prisansettelsene får en inntrykk av det store arbeid som ligger bak. Hvert enkelt merke, brukt som ubrukt, er diskutert og sammenliknet med alt materiale som er samlet og som kan være til gagn for prisansettelsen. Et arbeid som vi ikke kan vurdere høyt nok, et arbeid som er til fordel for oss frimerkesamlere.

I alminnelighet kan en vel si at de fleste frimerkesamlere er helt fornøyd med årets katalog, men som specialsamler vil jeg likevel omtale enkelte ting som kunne ha vært bedre.

Det første: er de tre siste linjer på side 5 som behandler de tekniske uttrykk «oppgravert» og «retusjert». Ordet «retusjert» tilhører steintrykk-utgaven, og ordet «oppgravert» tilhører alle etterfølgende frimerker hvor der er synlige beviser for at klisjeen er berørt med graverstikkel eller nål, for at frimerket skal bli reinere og klarere. Det virker ikke bra at en filatelist benevner et merke for retusjert, og at en annen filatelist benevner samme merke som oppgravert! Vi må få ensartet benevnelse. Hvilken klisjé er forresten re-

parert? Hvis det siktes til «eseløret», så er dette merke oppgravert.

Det annet: er papirbenevnelser A — G. Glemmer ikke herr Dan Thune-Larsens opplysning, at «i listen forekommer der papirgrossistenes navn». Vannmerke (I) kommer jo fra samme pregvalse! Er det spørsmål om papir ved en eller annen utgave, så er den alminnelige benevnelse tykt eller tynt papir, og eventuelt fargenyansen.

Det tredje: er forklaringen om «dobbeltagging». Det er ikke bare første rad som kan få denne dobbelttagging. På den retrospektive utstilling i Oslo 1930 var det utstilt et ark, nr. 82, 15 øre på 4 skilling, og hvor de 4 øverste rader hadde dobbelttagging, størst avstand oppe og mindre nedover. Teorien om denne tagging var at det ble slått to ganger for å komme igjenom alle de ark som var i apparatet. Se på figur B, og det er tydelig at merket er dobbelttagget både oppe og nede, av den grunn er ikke merket fra øverste rad. En liten forandring i teksten bør derfor foretas, så samlere ikke får den forklaring at bare øverste rad kan forekomme med dobbelttagging.

Det fjerde: er prisen for de to platefeil i nr. I: dobbeltfot og sprukket plate. Teoretisk sett så er de her omtalte merker ikke mer sjeldne enn noe annet Norge nr. 1. Hadde de resterende 198 merker vært ens i utseende, ja, da hadde de vært en sjeldenhet 1—100. Nå derimot vet vi at alle de 200 merker er forskjellige og skulle da betinge samme pris. Det går naturligvis ikke, merkene er jo verdenskjente og er oppført i alle kataloger. Men en skal ikke glemme at hvilket som helst merke nr. 1 er like så sjeldent som de ovenfor nevnte platefeil. Norsk tekst for «Cracked plate» var gledelig.

Det femte: er klisjeene på side 13. Her kunne det vært mindre bruddstykker som viste de karakteristiske kjennemerker for alle typene i denne utgaven. Det ville da bli plass til alle undertyper for nr. 8, og ikke å forglemme en klisjé av skaden i

rammen og retusjene i rammen, om ikke alle, så dog en del. Dette skulle være et rimelig forlangende. Det er nemlig mange som er interessert i å studere typene for nr. 8, så flere tegninger er sikkert ønskelig.

Det sjette: er at merke nr. 14 får benevnelsen tykt og tynt papir for henholdsvis a og b.

Det syvende: er prisansettelsen på de oppgraverte merker for nr. 21 syv skilling. Etter prisen å dømme er de ikke mye påaktet. De har ikke så stor sjeldenhetsgrad som 1 mot 2. Ser vi derimot på samme merke, men nå overstemplet 30 øre, da er prisen nære 1 mot 5! Hva nå grunnen kan være til denne store prisforskjell så mener jeg nr. 21 oppgravert er mer sjeldent enn hva prisen gir uttrykk for.

Det ottende: er klisjeene på side 16 og 19. Tegningene til de håndgraverte typer bør og må være større. En kommer ikke fra at den gjengivelse som nå er, ikke gir det rette inntrykk. De små bokstaver og tall er avrundet, mens selve typen har skarpe hjørner og endestykker. Ser en med lupe på klisjeene, blir en overbevist om at de ikke er som de bør og skal være, i særdeleshet for 10- og 5-øren. Vi må også tenke på at de to omtalte serier er noe av det vanskeligste som vel finnes innen filatelien. Altså bedre og større gjengivelse for de her omtalte typer.

Det niende: er nr. 36 og 37. Her kan vi nemlig finne en platefeil i nr. 36, og den samme feil i nr. 37, I, og igjen den samme platefeil i nr. 37, II. Dette beviser at samme platen er benyttet. Filatelistisk riktig skulle vi ha benevnelsen nr. 36, skravert posthorn (med henvisning til nedstreken på det store ettall), deretter a: samtlige merker oppgravert i posthornringen, og b: samme, men nå oppgravert mellom posthornringen og sjaltstykket.

Det tiende: er nr. 49 b. La oss se på opplagets størrelse, som er 500 000, og tenke på hvor lang trykningstid det er benyttet til dette opplaget. Med 200 frimerker i hvert trykk skulle hele opplaget være utført på ca. 3 timer. Det er derfor utenkelig at det skulle være benyttet mer enn én farge. Mørk grønnoliv er bevist framkommet ved at 49a har vært utsatt for sollys. Etter mit skjønn skulle 49b «diskes». Ved bemerkningen platefeil står det: «Uten punkt etter FRIM og beskadedet ramme under M». Bedre er benevnel-

sen fargeansamling. Var denne klisje blitt vasket og reingjort, ville det vist seg at rammen hadde vært hel, og ikke beskadedet.

Det ellefte: er en liten bemerkning til klisjeen øverst på side 23, hvor de prikete linjer skal vise det store 3-talls helende stilling. Var de tegnet loddrett, var helningen kommet bedre fram.

(Fortsettes.)

Meddelelser fra FORBUNDET

Autoriserte frimerkehandlere.

Nedennevnte handlere har alle betalt avgift for 1947 og deres autorisasjon er fornyet for dette år:

2. Anton Holmboe, Oslo.
3. Alf Eide, Oslo.
4. Carl Bratt, Moss.
5. Ragnar Breda Sørensen, Drammen.
6. Sverre Øyen, Trondheim.
7. Kaare Peersen, Kr.sand S.
8. Gerh. Mæland, Bergen.
9. Bernt C. Middelthon, Stavanger.
10. Bjørn Melbye, Oslo.
11. Peder Jensen, Skien.
12. H. Kvande Petersen, Kristiansund N.
13. Finn Arnesen, Oslo.
14. Tom L'Orsa, Oslo.
15. Karl I. Martinussen, Ålesund.
16. Paul Torgersen, Oslo.
17. Einar Øiseth, Oslo.
19. E. Vauvert-Jenssen, Oslo.
20. Olga Strand, Oslo.
21. Utgått.
22. Utgått.
23. Arvid Sivertsen, Trondheim.
24. T. Sundsdal, Nesbyen.
25. Einar Nilsson, Sandefjord.
26. Arne Berg, Bodø.
27. Olaf Nygaard, Sandnes.
28. Martin Holm, Ålesund.
30. Harald Seierstad, Bergen.
32. Hans Pettersen, Sandnes.
33. Bjarne P. Nygaard, Stavanger.
34. Regy Gabrielsen, Haugesund.

Norsk Filatelistforbund 12. februar 1947.

Per Gellein.

nyheter

Ved TOR JOH. M. HOLTAN

BELGIA

Tuberkuloseforsorg — byvåpen: 65 + 35 c. rød, 90 + 60 c. gulbrun, 1.35 + 1.15 frs. grønn, 3.15 + 1.85 frs. blå, 4.50 + 4.50 frs. blå.

Postpakkemerker i ny tegning: 8 frs. brun, 10 frs. blågrå, 12 frs. rødlig.

Jernbane-pakkemerker — suppleringsverdier: 10, 30 c. og 70 c., 3, 10 og 50 frs.

Baudouin-merket i ny farge: 5 + 45 frs. orange.

BULGARIA

Tjenestemerke 1 leva rosa utakket.

FINNLAND

Byen Ekenäs' 400-års jubileum: 8 mk. mørkegrønn.

Nye verdier av løvetypen: 2½ mk. grønn, 6 mk. rød, 10 mk. fiolett.

FRANKRIKE

30/12—46. Berømte kirker: 1 + 1 fr. St. Ser-ning, Toulouse. 3 + 2 frs. Notre Dame du Port, Clermont. 4 + 3 frs. St. Front, Périgueux. 6 + 4 frs. St. Julien, le Mans. 10 + 6 frs. Notre Dame, Paris.

Portomerker: 3 frs. rødbrun, 4 frs. fiolett.

Luftpostmerke — allegorisk framstilling av gudinnen Hebe og ørnen: 100 frs. blå.

GREKENLAND

Tsaldaris 80 års dag: 250 dr. brun, 600 dr. blå.

ITALIA

Pakkemerker i dobbeltformat med ny tegning: 20 l. rødlig, 50 l. rød, 100 l. blå.

JUGOSLAVIA

Til minne om den slaviske kongress i Beograd 8/12—46 — bybilder fra de slaviske hovedsteder: ½ d. brun, Sofia. 1 d. grønn, Praha. 1½ d. karmin, Warszawa. 2½ d. orange, Beograd. 5 d. blå, Moskva.

MONACO

Roosevelt-serie — presidentens bilde i oval og kart over Monaco: 30 c. blå, 60 c. blågrå, 2 + 3 fr. grønn, 3 fr. lilla, samt luftpostmerkene 5 fr. rød, 10 fr. grå/svart. Roosevelt-serie i trekant-format: 10 c. purpurlilla, og luftpostmerke 15 + 10 fr. — Tilleggsverdien går til reisning av et Roosevelt-monument.

POLEN

Jordbrukskongress — samme merketegning med bilde av jordbrukets foregangsmenn: 5 + 10 zł. blå, 5 + 10 zł. grønn, 5 + 10 zł. oliv.

Velgjørenhetsserie til inntekt for Bureau international d'Éducation: 11 + 1 zł. grønn, skolemannen G. Piramovicz. 22 + 3 zł. rød, skolebarn. 24 + 6 zł. blå, indre gård Jagiello-biblioteket, Krakow. 1 blokk med de samme 3 merker.

Suppleringsverdi til den kursende serie: 10 zł. blå, Wedencztychuz slottet.

PORTUGAL

Portugal Banks 100-års jubileum: 0.50 esc. blå.

Minneserie med religiøse motiver: 30 c. grå, 50 c. grønn, 1 esc. karmin, 1.75 esc. lyseblå.

ROMANIA

Minneserie for å feire det kulturelle samarbeid med Russland: 80 l. brun, 100 l. blå, 300 + 1200 l. rød, 300 l. grønn. Det siste merke forekommer også i blokk utakket.

RUSSLAND

Oktoberrevolusjonens 29. årssdag — dobbelt-medaljong med Stalin og Lenin: 30 kop. orange.

Sovjet-Russlands frimerker 25 år — frimerke-bilder av en del av de utkomne frimerker: 15 kop. svartbrun/rød, 30 kop. oliv/brun, 60 kop. oliv/svartbrun.

N. A. Nehzasoff: 30 kop. grå, 60 kop. brun.

SAN MARINO

4 l. orange, våpentype. 35 l. orange, luftpost. 30 l. blå, ekspressmerke. 15 l. kommunen Faeltanis våpen.

SPANIA

Tuberkuloseforsorg — tilleggsmarker som må brukes i tiden 22/12—46 til 3/1—47 på all post, i tillegg til den regulære porto: 5 c. fiolett/rød, 10 c. grønn/rød, 25 c. rød/orange, luftpostmerke.

Til minne om 200-års dagen for maleren Goyas fødsel — bilde av maleren: 25 c. brun/karmin, 50 c. grønn, 75 c. ultramarin.

TYSKLAND

20 pf. blå, 24 pf. brun og 40 pf. fiolett i siffertegning satt sammen i blokk som selges til inntekt for hjelp til flyktninger og gamle. Merkene foreligger både takket og utakket i blokk.

ØSTERRIKE

Veldedighetsutgave til gjenoppbygging av St. Stephans-katedralen: 3 + 12 gr. brun, fyrst Rudolf, grunnleggeren. 5 + 20 gr. lillabrun, marmorlokket på keiser Fredrik III's sarkofag. 6 + 24 gr. blågrå, gotisk prekestol fra 1515 av mester Anton Pilgrim. 8 + 32 gr. grønn, St. Stephan-statue. 10 + 40 gr. blå, Madonnas tjenerinne, statue. 12 + 48 gr. fiolett, katedralens høyalter i barokk. 30 + 1.20 sch. karmin, det store orgel. 50 + 1.80 sch. blå, portrett av mester Anton Pilgrim i vinduet. 1 + 5 sch. rødlilla, vy over domen fra nordøst. 2 + 10 sch. brun, vy over domen fra sørvest.

NORDNORSKE POSTHISTORISKE BLAD

Av båtposttidens saga.

Av postfullmektig E. B. ERIKSEN (Forts. fra nr. 12, 1946)

Det beløp som i tiden fra 1740 til utbetalt pensjoner til tidligere emets-1763 ble utbetalt utgjorde i alt ca. 120 000 rdl. Dessuten ble det også ofte utbetalt pensjoner til tidligere embetsmenn i Generalpostamtet. Fra 1732 av ble det bestemt at postkassen skulle yte årlig 2 000 rdl. til den Ostindiske Misjons underholdning, på det at, «de beskikkede Missionærer, om en eller anden af dem skulde finde det nødigt sig i Ægteskab at indlade, kunde tjene ved Evangeliets Prædiken uden Bekymring for Livets Ophold, og uden at trænge til deres Hjælp, for hvilke de prædikede.» Fra 1747 av måtte postkassen også delta i utgiftene ved livrentesosietetets opprettelse og ellers andre pensjoner.

I reskript av 4. januar 1732 til Generalpostamtet og notis til direktørene for finansene heter det:

«... Thi befales det hermed at dermed efterdags saaledes skal forholdes at alle disse Postrevenueers aarlige fulde Beløb, naar de ved General-Post-Amtet faldende Udgifter ere fradragne, skal udbetales kvartaliter til de Pensionister som allerede derpaa ere anviste eller herefter anviste vorde saa og deraf de til den ostindiske Mission aarlig 2 000 Rdl. efterdags erlægges indtil al den Gjæld som med sine aarlige paaløbende Renter, som Kongens Casse er paavorden formedelst det deri aarlig afleverede Overskud af Postintraderne og hvorfor Kong Fredriks den Fjerdens Obligationer til Postcassen ere udstedte dermed ere liqviderede og afbetalte.»

Fra 1752 skulle overskuddet anvendes til et hospital i København, det seinere Frederiks hospital. Og i en kongelig resolusjon av 22. desember 1756 meddeles det at Kongen 6. august samme år ved en fundats hadde bestemt at Det norske postverks overskudd til evig tid var henlagt til Fredriks hospital. Det ble seinere kon-

statert at det bare i tiden 1752 til 1771 var blitt utbetalt til hospitalet henved 157 000 rdl. I denne tid særlig omkring 1760—1763 forsvant det mange penger av pengebrevene så postkassen måtte utbetale senderne en erstatning av ialt over 7 900 rdl. Men det største tap som ble påført postkassen var postinspektør Bechs underslag som ved hans død i 1768 ble anslått til over 23 200 rdl. Dette var ved Københavns norske postkontor. Men også i Norge forekom jo slike underslag selv om de ikke var så imponerende som dette.

Nord-Norge ble jo av de styrende i København nærmest betraktet som en koloni, som kunne behandles etter for-godtbefinnende, forbrytere og andre mislikte personer ble da gjerne sendt oppover. Forpliktelsene ble tatt nokså lettvtint, men når skatter og avgifter skulle inndrives var de styrende meget interessert i at fogdene utførte sine plikter grundig. Generalpostamtet sier jo at de som førte posten, vel kunne la seg nøye med den tidligere fastsatte betaling, og de skulle tvinges til å fortsette, hvis de nektet.

De høyeste embetsmenn, amtmennene, hadde sikkert stor skyld i at det nå gikk så galt med postbefordringen. Hvis de hadde vist mere energi og innsikt i sine forestillinger til Generalpostamtet, hadde vel dette neppe avslått det lille forlangende fra ekspressene og postbøndene. Akkurat i denne tid var Schjeldrup amtmann i Nordland. Han bodde som nevnt på Storfosen gods langt utenfor sitt embetsområde og fastslo dermed sin manglende interesse for sitt embetsdistrikt. En av de alvorligste anklager mot ham er at han lot en stor del av Nordlands amtsarkiv ligge i en sjøbod, hvormed 69 protokoller ble helt ødelagt, og dermed den aller største del av amtsarkivet for tidsrommet 1620 til 1700. Han hadde sikkert heller ikke noen nevneverdig interesse for eller forståelse av postens betydning for lands-

delen. Det var jo svært lettvtint for ham å få sin post til og fra Trondheim.

Om amtmann Kjeldsen i Finnmark heter det, at han var en fallert vinhandler fra København, som ble revisor i Rentekammeret og deretter amtmann. Han bygde Altengård og førte et stort hus der, men hadde til stadighet stridigheter og prosesser og hadde vel neppe noen høy stjerne i København. Han viste tegn på sinnsykdom og ble suspendert fra sitt embete i 1750.

Under slike forhold var det forståelig at ekspresene forsøkte å bedre sine kår ved å drive litt handel i «hviletiden» på anløpsstedene. Allerede i privilegietiden begynte de så smått, men især fra 1740 årene utover begynte handelen å ta større omfang. I de utallige klager over postens sendrektige gang er det nesten bestandig ekspresene som får skylden. Men de fleste embetsmenn hadde sikkert også sin gode skyld deri. For noen hurtigskrivere var de såvisst ikke, embetsmennene i de gode gamle dager. Som regel holdt de ekspresen hos seg noen dager for å rekke å besvare mottatte brev. Når en tar i betraktning at iallfall i den første tid til omkring 1750 årene fikk de som regel, amtmennene kanskje unntatt, sjelden mere enn et par tre brever med hver post, så det synes som om de tenkte både vel og lenge, ja sannsynligvis røkte atskillige langpiper ved sitt toddybord, før de la i veg med brevskrivningen. Embetsmennene — især de som også var poståpnere — hadde jo strengt pålegg under eds- og mulktansvar å sørge for postens hurtige gang. Men det hendte jo ikke så sjelden at de selv var implisert ved å ha ekspresene til å ta varer med seg. Rekordene i slik sammel og sendrektighet hadde vel amtmann Kjeldsen. Da posten ennå bare gikk 2—3 ganger om året, skriver Generalpostamtet 8. juli 1741 til ham og ber om redegjørelse for hvorfor posten ble oppholdt av ham 17 dager på nordtur og 22 dager på sørtur før den fikk reise videre fra Alta. Altså 5½ ukes opphold på ett sted på en tur! Amtmannen svarte at han hadde i oppdrag av Rentekammeret å undersøke forholdene ved monopolhandelen, og hans forklaring ble godtatt, så han slapp reprimande, da det skjedde «i Kongelig Mayestæts Tieneste». Dengang var det jo nokså lettvtint å lure de høye herrer i København, og disse tok

heller ikke postgangen så langt mot nord særlig høytidelig.

Omtrent samtidig med at amtmannen i Nordland sendte inn sitt forslag om at embetsmennene skulle være med å betale for postens førsel, sendte også amtmannen i Finnmark inn et liknende forslag. Han anførte at det i amtet var 11 embetsmenn og 10 kjøpmannbetjenter, som får og sender brev med ekspresene og sa bl. a. at der

«paa Postveyen ey kand ventes Rigtighed for underveys innløbende, som ellers kunde bidrage til en god Sum.»

Amtmannens mening var at en del av utgiftene skulle deles på de nevnte personer, men hans henvendelse resulterte bare i at postmesteren i Trondheim fikk tilhold om å visitere ekspresene og påse at de ikke førte brev ulovlig med seg utenfor postvesken, samt påla ham å publisere forordningen av 8. april 1715. Truslene om mulkt og korporlig straff hadde dog ingen nevneverdig virkning.

Postførslen bortforpaktes.

Til ny postmester i Trondheim etter Møenboe utnevnte kongen 29. november 1748 Mandrup Alstrup, mot at denne skulle betale endel av Møenboes underslag. Dette ble meldt Møenboe i brev av 7. desember sålydende:

«Da Hands Kongl. Mayt. paa vores allerunderdanigst giorte Forestilling den 29. passati allernaadigst haver conferert hands hiidindtil udi Trondheim havde Postmester Tienneste til Mandrup Alstrup paa den Condition at bemeldte Alstrup ikke allene skal betale af Møenboes til General-Post-Cassen skyldig værende Debet 1 000 Rdl. og for det øvrige skal Møenboes Cautionister indestaa og svare, men endog desuden give hannem aarlig een Pension av 50 Rdl. Iligemaade have Hands Kongel. Mayt. af særdeles Commiseration over hands fattige Omstændigheder allernaadigst skienket og eftergivet hannem den Mulct neml. 100 Rdl. som ellers formedelst hand med Beholdnings Pengene haver indesiddet, er anordnet at skulle betales. Saa have vi hannem saadant til Efterretning villet communicere, og derhos tillige forstandige, at vi paa ingen Maade kand fatte, hvorledes hand udi saa kort Tiid, kunde blive saa meget skyldig og hvorforre hannem herved betydes, ifald hand ellers tænker at nyde den hannem

allernaadigst bevilgede Pension got ad, at hand pligtmæssig til os, uden aller- ringeste Forbeholden indberetter, hvor- ledes det udi hands Svaghed dermed er tilgaaet, og hvem paa hands Vegne haver staaet for Oppebørslene, og ellers gjøre behørig Forklaring, hvorfor denne hands ikomne Debet herrører, saasom vi icke ville formode, at hand udi samme førend hannem i den store Sygdom paafaldt, var geraaden. Hvad nu den resterende Rig- tighed, saasom Regnskabet for indevæ- rende Aar til den Tiid hand blev suspen- deret samt de hannem tilsendte Anteg- nelsers Besværing pro Anno 1745, 1746 samt 1747 som herved følger, anbelanger, da ifald hand er istand samme at tilende- bringe, maa hand det sig som snarest lade være angelegen, at de efterstaaende Regn- skaber, u-opholdelig kand komme til ende, saasom Cautionisterne ellers slig mang- lende Rigtighed kommer til at besørge, hvorom hand alt med allernæste Post sit positive Svar til os haver at lade ind- komme.»

Et interessant dokument. For oss i en nøktern tid synes jo denne måte å utnevne embetsmenn så lite tiltalende, men på den tid var kjøp og salg av embeter nokså al- minnelig.

Som plaster på såret fikk den konsti- tuerte postmester J. Schancke, som nok hadde gjort sikker regning på å få embe- tet, et brev fra Generalpostamtet av sam- me dato, hvorav hitsettes:

«... Iøvrigt maa hand forsikre sig at ifald hand udi et eller andet maatte be- høve vores Assistance eller Recommanda- tion ville vi os icke derfra unddrage, mens hannem derudi for hands aflagte Tienne- ste være behielpelig.»

Alstrup overtok embetet i mars 1749. Schancke fikk så i brev av 1. mars ordre om å overlevere Alstrup postkontorets sa- ker og dokumenter og in duplo forfatte en spesifikasjon over disse og sende det ene eksemplar i kvittert stand til General- postamtet.

Noe av det første den nye postmester gjorde var å sende Generalpostamtet et forslag om å overta postbefordringen på Nordnorge. Mot å få 100 rdl. og under- vegsportoen mellom Trondheim og Vardø- hus tilbød han seg å betale postekspresse- ne selv og sørge for at posten ble sendt 6 ganger årlig, eller mot 80 rdl. og under- vegsportoen 5 ganger året, som han for-

øvrig mente var nok. Dessuten måtte han slippe å avlegge regnskap for postfør- selen.

Generalpostamtet svarte ham i brev av 11. april 1750 at da portoinntektene i 1748 var 110 rdl. og da særlig den korrespon- danse som det islandske-finnmarkske mo- nopol førte, heretter ville overstige dette beløp, kunne det ikke gå med på hans for- langende og ba ham innsende nytt tilbud. Dette gjorde han 25. juni og fikk svar da- tert 25. juli, at Kongen hadde approbert at han kunne overta postbefordringen mot 50 rdl. årlig. For dette beløp og under- vegsportoen måtte han betale og sørge for pålitelige ekspresser selv, samt påse at posten gikk minst 5 ganger året. Ordnin- gen skulle gjelde fra 1. januar 1750.

Hermed hadde postmester Mandrup Alstrup reddet en posttur for Nordnorge. Men det var neppe bare landsdelens inter- esser han hadde for øye, det var nok helst for å mele sin egen kake at han påtok seg postførselen. Det går også fram av hans søknad at 5 turer var nok. Men han var fra Danmark og hadde vel samme syn på Nordnorge som de fleste øvrige danske embetsmenn, som kom opp for å berike seg.

Undervegsportoen var han selvsagt sterkt interessert i, og en stund etter å ha overtatt embetet begynte han å kon- trollere ekspresene. Den sjetten november 1751 innberetter han til Generalpostamtet at han hadde latt nordlandsekspressen Michel Pedersen Norman visitere og der funnet 35 brev og 2 pakker utenfor post- vesken, og spurte om han skulle innfordre mulktene. Generalpostamtet ba ham i brev av 20. samme måned om å innsende en fortegnelse over brevenes sendere og adressater. Hvis dette ikke kunne la seg gjøre, måtte han «Brevene in natura til lade indkomme». Og etter at Generalpost- amtet hadde åpnet brevene, sendte det ham disse tilbake 25. desember (merk da- toen!) med liste over brevenes sendere og adressater og med ordre om å møte hos magistraten i Trondheim, når denne tilkalte synderne for seg, samt ga ordre til straks å avskjedige den utro ekspresse og ta en pålitelig i stedet.

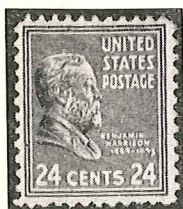
Mange av brevenes sendere var fra Røros og Møresteder, som hadde fått ven- ner i Trondheim til å besørge brevene sendt, så magistraten fikk ikke tak i disse.

(Forts.)

HVEM er HVEM på frimerkene ?

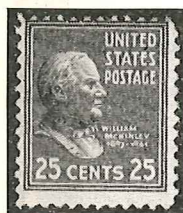
Ved redaksjonssekretær PER GRAMBO

AMERIKANSKE PRESIDENTER

HARRISON, Benjamin (1833—1901), advokat, under borgerkrigen general, 1881—87 senator, valgtes av republikanerne til president for 1889—93 og førte en utpreget proteksjonistisk politikk. I 1890 gjennomførtes McKinley-tariffen. Innvandringen søktes regulert. Utenrikspolitikken ble

ledet av Harrison og Blaine i pan-amerikansk ånd. Ble ikke gjenvalgt 1892.

McKINLEY, William (1843—1901), 1867 sakfører, 1877—90 i Representantenes hus, fanatisk forkjemper for tollbeskyttelse, ble medlem av finansutvalget, den ledende ved gjennomførelsen av loven av 1890 om tollforvaltningen og McKinley-billen, hvorved tollsatsene på en mengde varer

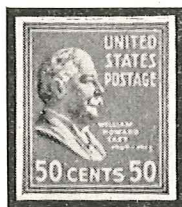
ble forhøyet så import umuliggjordes. 1891 guvernør i Ohio, valgt til president 1897—1901 som republikanernes og proteksjonistenes kandidat. Beskyttelsespolitikken seiret for en rekke av år. Økonomisk håndhevet McKinley hensynsløst Monroe-doktrinen, utenrikspolitisk innledet han De forente staters imperialism, annekterte 1898 Sandwichøyene, og etter krigen med Spania samme år skaffet han Unionen både Cuba, Puerto Rico og Filippinene. Gjenvalgtes 1900 til president mot Bryan på sin gullmyntfot- og beskyttelsespolitikk. Ble myrdet på utstillingen i Buffalo av en polsk anarkist.

ROOSEVELT, Theodore (1858—1919), av velhavende, opprinnelig hollandsk slekt, studerte ved Harvard universitet, 1882 medlem av New Yorks lovgivende forsamling, 1895—97 politipresident i New York, understatssekretær i marinen 1897—98, ble oberst under krigen mot Spania, guvernør i

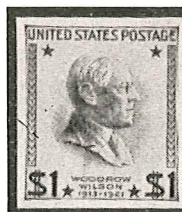
New York 1899, visepresident 1900, etter mordet på McKinley president 1901—09, gjenvalgt 1904. Hederlig, hensynsløst energisk mot korrupsjon. Grunnla den amerikanske imperialism, hevdet Monroe-doktrinen, la vekt på utviklingen av en sterk flåte og koloniherrredømme. Meglet 1905 mellom Japan og Russland, fikk derfor Nobels

fredspris 1906. Ivret for å få sammenkalt den annen fredskonferanse i Haag 1907. Kjempet mot trustene, tok seg av negrenes sak. Makeløs agitator og folkepolitiker. Stor folkeyndest som president, avslo gjenvalg 1908. 1909—10 foretok han en reise til Afrika og Europa. Stiftet et nytt parti, «Framskrittsrepublikanerne», men ble ikke valgt som president 1912. 1913 reiser til Sydamerika. Under verdenskrigen arbeidet han for Amerikas deltagelse. Ved presidentvalget 1916 søkte han å bli nominert som republikanernes kandidat, men mislyktes. Hans stjerne var imidlertid igjen i stigende og han ville sikkert blitt nominert igjen i 1920, hvis ikke en sjukdom han hadde pådratt seg under en ekspedisjon til Brasil hadde slått ham ned. Skrev 150 000 brev.

TAFT, William Howard, (1857—1930) 1880 sakfører, 1887—90 høyesterettsdommer i Ohio, 1890—92 Unionens soliciter general, 1900 formann for kommisjonen til ordning av forholdene på Filippinene, 1901—04 sivilguvernør på Filippinene, 1904—06 krigsminister, 1909—13 president. Fortsatte

Roosevelts imperialism og kamp mot trustene, endret intet vesentlig i beskyttelsessystemet. Led nederlag ved presidentvalget 1912, samme år professor ved Yale-universitetet. Støttet Wilsons nøytralitetspolitikk under verdenskrigen, arbeidet for at U.S.A. skulle ratifisere Versailles-freden. 1921 president i Unionens høyesterett. Har forfattet flere politiske og andre verker.

WILSON, Thomas Woodrow, (1856—1924), advokat, 1885 professor i historie og sosial-økonomi, 1890 i retts- og statsvitenskap ved Princetown universitet, rektor 1902, 1910 guvernør for New Jersey, energisk kamp mot trustvesenet, president 1913—21. Opphavsmann til Nasjonenes Forbund,

Nobels fredspris 1919. Han har som politiker vært meget forskjellig bedømt. Høy dannelse, oppriktig idealisme, karakter- og viljestyrke, men bebreides også for steil og selvgod doktrinarisme i forening med mangel på diplomatisk smidighet og skolering, hvilket vesentlig bidro til å vanskeliggjøre hans arbeid under Versailles-konferansen. Forfatter av en rekke historiske og politiske verker.

HVEM er HVEM på frimerkene?

GOTFRED av Bouillon (1061—1100), nederloth-ringsk hertug, deltok i det første store korstog til Det hellige land 1096—99, etter Jerusalems inntagelse 1099 valgt til overhode for det nye lensmonarki Jerusalem under tittelen «Den hellige gravs beskytter», da han ikke ville kalles konge, slo i august 1099 sultanen av Egypts hær ved Askalon, hvoretter korsfarerne var herrer over nesten hele Det hellige land. Det dannet seg om hans person en mengde

sagn, og han er helten i to franske chansons de geste om det første korstog.

VILLON, Francois (1531—død etter 1563), fransk dikter, levde et vilt studentliv i Paris, drepte bl. a. en prest under en trette i et vertshus 1455, satt flere ganger i fengsel, 1462 dømt til å henges, benådet og forvist fra Paris. Det betydeligste av Villons diktning er de to store diktettkrønker Lays (1456) og Testament (1461), den siste inneholder en del av Villons ypperste smådikt (bl. a. Ballade des dames du temps jadis). Villons diktning bærer bud om renessansens individualisme og virkelighetssans, og om Villons redsel for døden.

GERSON, Jean Charlier de (1363—1429), fransk teolog, 1392 doktor i teologi, 1395 kansler for universitetet i Paris, hylltet de gallikanske grunnsetninger og hevdet i flere skrifter et økumenisk kirkemøtes overhøyhet over paven. Hans synsmåter fikk stor betydning for kirkemøtene i Pisa 1409 og Konstanz 1414—1418, i det siste deltok han selv. Som filosof nominalist, av fromhetstype mystikker.

FOUQUET, Jean (ca. 1420—ca. 1481), fransk maler, hovedmester for den 1420—ca. 1481), fransk minnemiddelalderlige skolen i Tours, var vesentlig miniatyrmaler, og viser påvirkning fra nederlandsk realisme. Malte bibelske begivenheter og fornemme menns og kvinners historie. Naturtro skildringer av menneskene og livet i datidens Frankrike. Har også utført ypperlige portretter. I tiden omkring

1443—1447 besøkte han Italia.

JEANNE D'ARC (1412—1431), jomfruen fra Orleans, fransk nasjonalhelteinne, bondepike fra Domremy, vokste opp i sterkt religiøse omgivelser, fra sitt 13. år visjoner som samlet seg om Frankrikes vanskelige stilling i Hundreårskrigen, følte seg kalle til å befri Frankrike og overbeviste 1429 den ennå ukronte konge om sitt kall, unnsatte i spissen for 4000 mann Orleans, førte kongen til Rheims, hvor han ble kronet som Karl den 7. Falt 1431 i engelskmennenes hender, ble brent som heks og kjetter. Dommen opphevet 1456, hun ble kanonisert 1920, hennes festdag, fransk nasjonaldag, er annen søndag i mai. Har inspirert en rekke forfattere, Voltaire, Schiller, Shaw.

KARL den 7. (1403—1461), fransk konge 1422—1461, kronet i Reims 1429, fikk 1439 en stenderforsamling til å bevilge faste skatter til underhold av en hær, finansene ble brakt i bedre orden. I hans tid opptrådte Jeanne d'Arc. 1453 var engelskmennene drevet ut av Frankrike (unntatt Calais). Like til sin død førte Karl den 7. en fast ordenspolitikk, som brakte Frankrike på fote igjen.

Katalog over Norges frimerker 1947

Av Stian Sanness.

Katalogen er bra, meget forbedret og utvidet og er nå omtrent så spesialisert som et verk for den alminnelige spesial-samler bør være. Men der er enkelte ting som jeg synes bør endres, deriblant noe som stammer fra den tid jeg sjøl var i komitéen.

Prisene er jeg ikke lenger kompetent til å kritisere, men jeg synes at selv den lille, av prinsipp foretatte, nedsettelse av de eldre merker i pris fra ca. kr. 5.— til 50.— hadde vært unødig. Der er, heime som ute, neppe noe lager av betydning, og etterspørselen er uten tvil større enn tilbudet. Nye funn tilføres neppe lenger markedet.

Men så fargene. Jeg håper én mann alene har overtatt ansvaret for betegnelsene, for kompromisser her er bare av det onde. Jeg er sjølsagt uenig i mangt og mye, og mest fordi hovednummer med bare én farge har fått spesialbetegnelser som burde vært reservert for fargeavarter. Nå sammenlikner man en nyanse, f. eks. grønnblå med f. eks. nr. 8 og 14 — og kommer rent i villrede. Kall hovednumrene med en hovedfarge, blå, rød etc., gjerne med lys, mørk eller liknende, og reserver spesialfarger til avarter eller til hovednummer, hvor fargen er så konstant at den kan tjene som mønster for fargebetegnelsen. Ultramarin kommer f. eks. som farge på en hel rekke farger og nyanser, og en sammenlikning for å bestemme fargenyansene f. eks. på nr. 24 er helt umulig. Sml. de forskjellige 20 øre og kr. 1.50.

Dette er altså en bønn til fargespesialisten om å gå igjennom de forskjellige farger og bare lage nøyere betegnelser på hovednumre som kan benyttes til å bestemme fargenyanser.

Til side 8. De i 1904 utgitte blokker er laget av de alminnelige, taggete ark, og blokkene ble skåret — stanset ut — av arkene. De er altså ikke utagget under, men utstansningen har ikke alltid kunnet gjøres så nøyaktig at den traff akkurat på taggingen. Jeg har hele hefter som viser framgangsmåten. Det er lite sann-

synlig at det mellom 1904 og 1907 skulle vært trykt ark hvor bare den 4. (7. og 10.) vannrette rad var utagget og de øvrige vannrette og alle loddrette rader var tagget. Inntil videre mener jeg altså at de ikke eksisterer. De eksemplarer som ser ut som utagget nedentil, er truffet av kniven ovenfor taggingen og må altså være knappe — taggene fraklippet. — Noen av blokkene, vel de fra 1907, har også nålehull i margin.

Ad stempling

foreslår jeg som tekst for første passus: Den eldste offisielle dekreterte form for stempling av våre frimerker var rist-stempel med 10, 11 eller 12 streker. I januar 1856 ble disse stempler innsendt for omgraving til nummerstempler, og de opprinnelig bare for avtrykk på brevet bestemte énring-stempler ble tatt i bruk til annullering av frimerkene. I juli 1856 kom nummerstemplene i bruk, og fra oktober 1858 igjen steds-stempler, en tid lang sammen med nummerstemplene. — Blekkannulleringer bruktes legalt til ca. 1890 på steder som ikke hadde stempel, unntaksvis også på noen andre steder. Stempler fra dampskip i mange former samt skrevne dampskipsannulleringer er høyt verdsatt. Dertil kjennes et signert stempel LS på nr. 1, og nylig er funnet et 7-streks rist-stempel på et par av nr. 1.

I den seinere tid er der også brukt maskinstempler. Som den med urette minst populære avstempling har vi pakkepost-stemplene.

Etter siste passus bør settes:

En mellomting mellom frimerker, stempler og helsaker er de i 1900 og 1903—1904 brukte automatmerker. Høsten 1900 var på Oslo Postkontor oppstilt automater, hvor man mot ilegging av 5 eller 10 øre fikk et tilsvarende avtrykk på post-saker, og på dette avtrykk skulle post-funksjonærene siden sette frimerker. Avtrykkene fra automatene fra 1903—04 ble derimot betraktet som frimerker og ble avstemplet på regulær vis. (Se Nord. F. T. 1939, s. 107.)

— — —

Merker i flere nyanser, men hvor nyanseene går over i hverandre (Nr. 2, 5, 11, 12 m. fl.), bør nummereres annerledes enn hvor de forskjellige nyanser er klart atskilt (Nr. 14, 15, 16 m. fl.). For siste kategori er den nåværende nummerering riktig, de andre må kjennetegnes slik at man straks ser at det bare er de utpregede nyanser som fortjener den noterte høyere pris. Det er altså prinsippet i spesialkatalogene jeg anbefaler brukt i vår katalog. Altså f. eks.:

Nr. 2. 2 sk. orangegul (alm. pris),

a. mørkorange, og gjerne

b. lysgul (høyere pris).

Nr. 4 b bør hete lys grønnligblå. De mørkere nyanser av annet opplag lar seg vanskelig skille fra 1. opplag.

Nr. 5 b er ikke vinrød.

Håper katalogkomiteens medlemmer kan si meg sikkert hvilken nyanse er b. Inntil nå har jeg ikke truffet to som er enige. En sjelden forekommende «vinrød» nyanse har uten tvil vært utsatt for en eller annen påvirkning.

Nr. 8. Hvortil skal man regne de rent blå merker? Ca. 1/3 av I, ca. 1/4 av II. Til a eller b?

Nr. 10, 19, 21 er brukt etter 1888 sjeldnere enn ubrukt. Der finnes i handelen falskstemplar, dvs. merker avstemplet etter kurstiden, og disse er jo verdiløse.

Nr. 12. Fargebetegnelsene uhensiktsmessige. Finnes i en masse nyanser fra brunorange, lysorange til lys gul.

Nr. 14. Hvorfor grønnligblå? En stor del er ren blå.

Nr. 15 b bør hete lys eller matt rosa til forskjell fra a, hvor det forekommer nok så lyse merker, men i karmin farge. Fargene går forresten ikke over i hverandre. Etter min mening er dette merke minst liksom sjeldent som nr. 13 b.

Overskrift 1877/1878. Begge klisjéer er framleis av den oppgraverte type, det ene med strek under kronen med flere forbedringer, den andre med strek i posthorn. Legg merke til at begge er like klare i detaljene.

Nr. 24 I b bør ha en annen betegnelse. Her kunne grønnligblå være på sin plass, prøyssisk blå er jo brukt for II c og III b. III b bør ha som overskrift: Kjennes lettest på en hvit strek i posthornet eller på en hvit strek under kronen. II b på gullig papir skyldes vel helst ytre påvirkning. Det har neppe vært slik ved trykningen.

Nr. 27. En del er også i ren brun farge.

Nr. 38 bør hete vm I og II, ikke papir B og D. En av hundre kan greie vannmerkene, men knapt en av tusen kan sortere papirene.

Nr. 49 bør som før ha 2 hovednummer.

Det er vel et eller annet prinsipp man har fulgt til det ytterste, ubekymret om følger eller andre like gode prinsipper. Kunze på Grini måtte ha følt stor beundring for slik fasthet! Man har vel lov å si at kjepphesten er løpet løpsk for rytteren. Vår katalog er vel den eneste i verden som fører opp merkene slik under ett nummer. Det lysegrå har nå engang de for katalogisering universelt vedtatte kjennetegn for en ny utgave, nemlig at det er dekretet. Den lyse grå farge er beordret av posten, da man fant at den oliven 1 øre var så mørk at det var fare for at poststemplet kunne oversees. Sml. England nr. 102 og 118, Tyskland nr. 3 og 12. Mørk grønnlig oliven er ennå med. Men der kan rolig settes til — på gullig papir, da begge ting skyldes samme påvirkninger.

Nr. 85 til 87 bør bare ha én farge for grunnmerket. Der er nok mange nyanser, men ikke så mange som nr. 12 og neppe de mest utpregede nyanser, iallfall ikke på alle verdier.

— — —

Til herr I. I. Jacobsens artikkel i N.F.T. siste nummer skal jeg få opplyse følgende:

I den første katalogkomité ble saken nøye undersøkt — man hadde jo dengang rikelig materiale. — Dr. Anderssen mente enda, omenn under tvil, at forholdet var som opplyst i Norges Frimerker 1914. Etter mange prøver og overlegninger gikk han fra denne mening, og katalogen opptok hverken nyanser eller opplag.

Man fant det sannsynligst at de forskjellige nyanser på overtrykket bare var tilsynelatende, forårsaket av fargene på sjølve merkene. Om det virkelig var brukt forskjellige nyanser på opplagene, var det i praksis ugjørkelig å fastslå.

Nå har man jo kvartslampen som kan oppklare mye som før var tvilsomt. Men jeg savner i herr Jacobsens utredning beskjed om han har greid å eliminere merkefargene i sine forsøk, slik at kvartslampen ikke kan ha hatt «synsbedrag» som øyet i dette tilfelle har. Videre er det ikke utelukket at man til første opplag kan ha blandet farge flere ganger.

Porto nr. 4 er i bare blå nyanser, de så-

kalte ultramarine er nr. 12 med stående vannmerke; jeg har iallfall ikke funnet noen ultramarine merker avstemplet før 1899.

Returmerkene: Fargene er *ikke* rosa-lilla til matt lilla, mørkgrønt til blågrønt. Det dreier seg om distinkte farger og forskjellige opplag. De førstnevnte farger er fra 1. opplag og finnes nesten ikke stemplet. De var ute av bruk og erstattet med seinere opplag i de sist nevnte farger, da avstempling av returmerkene ble innført ca. 1883.

Stian Sanness.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik

Annuaire International de la Philatélie.
Editions Jacques Lafitte, 12, rue de l'Arca-
de, Paris 8e. Pris fr. 450.—.

Fra dette forlag, som også utgir «L'Officiel de la Philatélie» og INTER-katalogene, foreligger nå den 5. utgave av denne håndbok. Fra en forholdsvis beskjeden begynnelse er den vokset til et verk på hele 500 sider. Boken er inndelt i 4 hovedavsnitt: Frimerkehandlere, frimerketidsskrifter, verdensoversikt, adresser på filatelister og filatelistiske klubber. Det sier seg selv at håndbokens opplysninger er spesielt fyldige og pålitelige for Frankrikes vedkommende og for de land som støter opp til dette, mens de for andre landegrupper vedkommende kan la noe tilbake å ønske. Imidlertid er det et årelangt arbeid å opparbeide en slik håndbok, og da den er blitt bedre og bedre for hver

utgave, er det neppe tvil om at forlaget med tiden kan komme til å levere en håndbok med eksakte og pålitelige opplysninger om alle verdens filatelister. Men allerede i den form den i år foreligger er den uunnværlig for alle som stiller med internasjonal filateli.

Bibliografi över böcker och artiklar om frimärken författade av Nils Strandell. Meddelanden från «Postmusei Vänner» nr. 5, Stockholm.

Postmusei og andre venner har villet hedre direktør Nils Strandell på 70-årsdagen ved å utgi denne bibliografi over de bøker og artikler han i disse år har skrevet om frimerker. Selv bare etter en flyktig gjennomgåelse blir en slått med forbauelse over at *en* mann har kunnet prestere dette og over at hans filatelistiske kunnskapsområde er så enormt. Fra norsk side har Oslo Filatelist-Klubs formann, Arnstein Berntsen, og Nordisk Filatelistisk Tidsskrifts hovedredaktør, skipsreder Abr. Odfjell, levert personlige bidrag. Svenske, danske og finske filatelister har også levert sine bidrag.

Bridging the Atlantic, A chronological record of all projected, attempted and successful Atlantic flights until the inception of regular services, and a priced catalogue of souvenirs. Compiled by N. C. Baldwin. Forlag Francis J. Field, Ltd., Sutton Coldfield. 113 sider. Pris 10/6 innbundet.

Denne bok, som kom ut i mai 1945, foreligger allerede nå i sitt 2. opplag. Såvidt jeg vet er det det første heldige forsøk på en komplett oversikt over alle forsøk på å bringe post over Atlanterhavet luftvegen, helt fra det første eksperiment som professor Donaldson gjorde i 1873 med ballong og helt opp til de moderne luftfartsselskapers regulære postruter. Det er historien om en kort, men meget viktig periode i samferdselsmidlenes utvikling, idet den unntatt en 3—4 forsøk på et tidligere stadium, er konsentrert om tidsrommet 1919—1946.

Mange samlere har i de seinere år konsentrert seg om luftpostbrev og luftpostfrimerker. «Bridging the Atlantic» handler, som tittelen antyder, bare om en gren innen denne spesialitet, nemlig kryssingen av Atlanterhavet. Den katalogiserer i alt 385 forsøk eller med hell gjennomførte førsteflygninger. Boken har en mengde utmerkede illustrasjoner av merker, brev,

stempler, fly og flygere. Den er trykt på kunsttrykkpapir og solid innbundet i lerret. Selv samlere som ikke er spesielt interessert i flypost vil ha interesse av å lese denne boken, og den anbefales alle som den beste håndbok på sitt spesielle område.

Internationales Philatelisten Jahrbuch 1947. Utgitt av Generalkonsul a. D. Friedrich Wallisch. Forlag: Dipl. Ing. Rudolf Bohmann, Wien I. 144 sider. Pris innbundet S. 6.60, heftet S. 4.60.

Dette er et østerriksk forsøk på på tysk språk å lage et verk i stil med det foran anmeldte «Annuaire International de la Philatélie». Det er meget mulig dette vil lykkes med årene, men ennå er det langt igjen. Det interessante ved denne bok er de spesialartikler den inneholder, særlig en av Reichanwald Dr. Walter Schreiber, Wien, om «Rechtliche Probleme beim Einkauf oder Verkauf von Briefmarken» og de opplysninger som gis i en annen artikkel av politipresidenten i Wien, Dr. Arthur Klauser, om «Die Polizei im Kampfe gegen Briefmarkenfälscher». Boken inneholder også små oversiktsartikler om filateliens stilling i de forskjellige land. Artiklen for Norges vedkommende er skrevet av herr G. E. Hansen, Oslo.

Catalogue de la Poste Aérienne Jean Silombra. Utgiver: Jean Silombra, 11, rue de Province, Paris. 592 sider.

Denne katalog omfatter alle flypostmerker. Det forekommer imidlertid at den er noe inkonsekvent i katalogiseringen. For Norges vedkommende er således både Polserien og minnemerket for Tryggve Grans Nordsjøflyging oppført som flypostmerker. For Danmarks vedkommende også det merke som ble utgitt i anledning av DDL's 25-års jubileum. Under Frankrike finner en bl. a. det merke som i 1936 ble utgitt ved 150-års dagen for Pilatre de Roziers død og de 2 merker som samme år ble utgitt for å minnes den 100. flyging mellom Dakar og Brazil. Det ser således ut som om katalogiseringen også omfatter alle alminnelige frimerker som er utgitt for å minnes spesielle personer eller begivenheter vedrørende flygingens historie.

Katalogen er trykt på utmerket papir og har en mengde gode avbildninger av de forskjellige merker. For hvert land gir den en kort geografisk oversikt og for

enkelte emisjoners vedkommende gis fylldige historiske opplysninger. Prisene er notert i franske francs og er de priser til hvilke merkene kan erholdes i katalogutgiverens forretning. Det er den største europeiske flypostkatalog og såvidt jeg kan skjønne er det bare Sanabrias katalog i New York den kan sammenliknes med.

Musson's Airmail Catalogue, Part I: Europe. Utgiver: N. K. Musson & Company, 494, Fulham Road, London S.W. 6. 84 sider. Pris heftet 5/—.

Denne katalog omfatter alle Europas flypostmerker. I forordet sies at den omfatter a. alle frimerker som offisielt er utgitt som flypostmerker og b. andre frimerker som er utgitt til minne om en eller annen begivenhet av betydning for den postale flyging. Dette er i og for seg et greit prinsipp, og katalogen utelukker derfor et merke som det under anmeldelsen av Silombras katalog nevnte: Pilatre de Roziers. Picardmerkene fra Belgia er heller ikke med. Picards oppstigning til stratosfæren kan jo heller ikke sies å ha noe men den postale flyging å gjøre.

Katalogen er i et hendig lommeformat og trykt på kunsttrykkpapir. Alle illustrasjoner er i $\frac{3}{4}$ størrelse. Forlaget har også under utarbeidelse liknende kataloger omfattende: II. Nord- og Syd-Amerika og III. Resten av verden.

Catalogue Thiaude, Timbres-Poste de France et de l'Empire Colonial Français. Utgiver: Henri Thiaude, 24, rue du 4 Septembre, Paris 2e. 208 sider. Pris: frc. 30.— heftet.

Denne katalog som nå foreligger i sin 27. utgave har snudd helt opp ned på nummereringen av de franske merker. Før siste krig fulgte alle andre franske kataloger Yverts nummerordning. Etter at INTER-katalogen kom, er det imidlertid slutt på dette, og slik som Thiaude nå foreligger representerer den vel det siste skrik på området. Merkene er nemlig for en stor del katalogisert etter sitt *motiv*. De forskjellige merker med landskaper og bygninger er således samlet i en gruppe, berømte personer i en annen, merker utgitt ved utstillinger i en tredje o.s.v. Denne revolusjon i nummereringen har heldigvis ikke rammet den del som omfatter katalogiseringen av de franske koloniers frimerker.

Catalogue illustré des timbres de France, Afrique du Nord, Andorre et Monaco. Utgiver: R. Soubairan, 4, Boulevard Jean Jaures, Paris. 56 sider. Pris 25.— heftet.

Denne katalog er også gått utenom Yverts nummerering, men den nøyer seg i et hvert fall med å plasere merkene i tre store grupper: Alminnelige merker, minnefrimerker og velgjørenhetsmerker med tillegg. I forbindelse med katalogen har forlaget også utgitt et album for Frankrikes frimerker, som etter hva det meddeler har slått meget godt an. Prisen for dette album oppgis å være fr. 1 050.— i helt lærretsbind.

The Stamp Dealer's Handbook for 1946. The Official Year-Book of the Philatelic Trader's Society, Ltd., London. Utgiver: Harris Publications Limited, 445, Strand, London W.C. 2.

Denne årbok inneholder lovene for The Philatelic Trader's Society med en komplett medlemsfortegnelse. Likeledes en fortegnelse over salgskontorene i kronkoloniene, dominions og en rekke fremmede land. Fortegnelsen over filatelistiske tidsskrifter er meget fyldig. Årboken inneholder dessuten en rekke annonser, som vel mest er av interesse for handlere.

Suomi Erikoi.luettelo 1947. Utgiver: Suomen Postimerkkilehti, Postilokero 167, Helsinki.

Språkvanskeligheter forhindrer meg i å komme med en nærmere anmeldelse av denne katalog. Den tilsvarer i sin utforming vår egen Norgeskatalog og spesialsammlere av Finnland vil ganske sikkert ha interesse av å skaffe seg denne katalog. Den har en mengde illustrasjoner av merker og stempler. Prisen oppgis å være Mk. 100.—.

St.

«Nordens Frimärken», Dan-katalogen 1947. Sv. kr. 4.00.

Denne populære Skandinavia-katalog har i år øket sidetallet til 496, og den gir et veld av opplysninger for spesialsammleren, spesielt for Sveriges vedkommende. Avsnittet om Islands og Finnlands frimerker er helt omarbeidet, hvorved alle katalogens land er kommet på høyde med hverandre med hensyn til omsorgsfull bearbeidelse.

Fra Sverige tas med en mengde varianter, typefeil, papirvariasjoner og nye

fargenyanser, og dertil kommer et nytt avsnitt om frimerkehefter og stempler på eldre svenske merker. Prisene viser jevnt over oppgang for bedre merker, likeledes Landstorm II, samt Postunion og Postkongress. 2.— i begge disse serier prises opp bl. a. fra 45.— til 75.—. Under de eldre norske merker føres opp priser for blokker og striper. Prisene er praktisk talt de samme som i fjor, bortsett fra at okkupasjonstidens merker settes noe opp. Prisene på Dronning Maud og Kong Haakon seriene synes ikke å svare til utbudene i Sverige som ligger langt under de priser katalogen noterer.

Øvrige land viser jevnt over de samme priser som før. Grønlandserien og Færøyproversoriene går ned i pris, mens Grønlandsserien med overtrykk i år føres opp uten pris. Denne omstridte serie har vel ennå ikke funnet sin riktige markedspris.

Katalogen avsluttes med et fargeleksikon på svensk/finsk/tysk/engelsk/fransk og er en glimrende hjelp for alle dem som vil studere de skandinaviske merker nærmere med den innvending at prisene spesielt for Sveriges vedkommende kan synes noe handlerbetonet og de «nyoppdagede» fargenyanser og avarter og deres prisansettelse kanskje ikke er helt filatelistisk bearbeidet ennå.

I tilslutning til katalogen er utlyst en premiekonkurranse som går ut på å tyde stemplene på en rekke skandinaviske merker. Og når så katalogutgiverne lover å hjelpe utenlandske premievinnere, som ønsker å hente premien personlig i Stockholm, med losji, kan man ikke vente mere.

TH.

Meddelelser fra FORBUNDET

AUTORISERT FRIMERKEHANDLER

Nr. 35. Herr Olaf Sæland, Sandnes, er meddelt Forbundets autorisasjon som frimerkehandler.

Norsk Filatelistforbund 29. 1. 47.

Per Gellein.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

OSLO FILATELIST KLUBB

Møte nr. 1219 i forbindelse med ekstraordinær generalforsamling ble avholdt mandag 6. januar 1947 kl. 19.30 under ledelse av formannen Arnstein Berntsen.

Formannen takket alle tillitsmenn, funksjonærer og medlemmer for godt samarbeid og all hygge i det gamle år og håpet

at det nye år ville bli minst like godt.

4 nye medlemmer ble opptatt: 834 Student Arnold William Langner, Sheboygan Falls, Wisconsin. 835 Hovedbokholder Johan Sundal, Colletsgate 9, Oslo. 836 O.r.sakfører Otto Målstad, Bergen. 837 Disponent F. C. Svendsen jr.

Formannen refererte brev fra Gustav Larson, Worcester, U.S.A. som bl. a. påtalte at mange artikler i tidsskriftet bar påtegning «ettertrykk forbudt». Han frarådet dette bestemt. Stensdal mente det forelå en forveksling med andre blad, idet det, såvidt han visste, kun hadde forekommet en gang i Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Personlig hadde han ikke noe imot at artiklene ble trykt opp igjen, tvert imot.

Formannen refererte endel innkomne nyttårsønsker fra innen- og utenlandske forbindelser og opplyste samtidig at klubben har sendt liknende hilsener til samtlige norske klubber og til forbindelser i utlandet.

En del bytteønsker ble framlagt ved Holtan.

Formannen opplyste at prisen på «Glade Minner V» er fastsatt til kr. 7.50 pr. stk. Han benyttet samtidig anledningen til å takke redaktørene for deres fortjenstfulle arbeid. Kr. Grimsgaard hadde arbeidet med boken og Viggo Duner hadde samlet og bearbeidet stoffet gjennom alle år siden siste utgave i 1927. På fallrepet hadde også Jørgen Stousland assistert med boken. Medlemmene sluttet seg til med applaus.

Norgeskatalogen foreligger i sin 10. utgave og det er anledning til å få interfolierte eksemplarer i et lite antall til en pris av kr. 6.— pr. stk. Formannen takket katalogkomiteen for dens store og gode arbeid og medlemmene sluttet seg varmt til denne takk. Komiteen hadde bestått av herrene Dan Thune-Larsen, Arnstein Berntsen, Johs. Jellestad, E. Florelus og Helge Reff.

Det er ennå igjen et lite kvantum av klubbens helsak 5 øre dyprykk med 1. dags stempel. Ca. 20 stk. vil bli solgt for kr. 1.— pr. stk.

Det er ennå 40—50 medlemmer som ikke har betalt kontingent for til dels flere år.

Klubbens kasserer Bjørn Steenstrup har anmodet om å bli løst fra sin stilling og i hans sted er oppnevnt o.r.sakfører Sven Chr. Francke. Francke vil overta stillingen fra 1. jan. Styret vil framsette forslag om å forhøye kassererhonoraret til kr. 600.— pr. år.

Møtestatistikken for 1946 ved Holtan var imøtsett med vanlig stor interesse. Frammøteprosentsen viste kun ringe nedgang fra forrige år og 5 medlemmer hadde vært til stede på samtlige 20 møter. Totalstatistikken viste ingen forandring på de 4 ledende plasser og disse plasser vil nok stå urokket ennå i mange år, idet samtlige av disse stadig møter. Et eksempel til etterfølgelse.

Som medlemmer av voldgiftsutvalget for byttevirksomheten ble valgt: M. C. Rosenhavn, Viggo Duner og Finn Gisholdt.

Klubben har mottatt brev fra Nordisk Filatelistforbund ved formannen Alf G. Johnsen angående arbeidet i forbundet. Brevet var bilagt med brev fra Sveriges Filatelistförning, Riksförbundet i Sverige hvor det meddeles at Sverige for tiden ikke er interessert i å delta. I denne anledning hadde også klubben mottatt kopi av brev til Alf G. Johnsen fra Bertr. C. Middelthun, Stavanger. Styret vil henstille til forbundet om å innkalle til delegasjonsmøte snarest mulig og ville ta standpunkt til medlemskap på første generalforsamling.

Møtet ble foreløpig hevet og man gikk over til generalforsamling.

I. I. Jacobsen ble anmodet om å fungere som dirigent. Jacobsen takket for tilliten og erklærte at stemmeberettiget var kun medlemmer som hadde betalt kontingent for 1946 og at ingen andre hadde anledning til å være til stede. Han leste opp innkallelsen og da ingen hadde noe å innvende mot denne, erklærte han generalforsamlingen for lovlig satt.

Til behandling forelå forslag til nye statutter utarbeidet av et nedsatt utvalg bestående av M. C. Rosenhavn, Viggo Duner og Arnstein Berntsen. Dirigenten foreslo at hver paragraf ble gjennomgått for seg og at det til slutt ble stemt over det hele. Det utviklet seg snart en livlig og god debatt som varte i henimot 4 timer. De nye statutter inneholdt til dels store forandringer fra de gamle og av det viktigste kan nevnes opprettelsen av et råd på 5 medlemmer og 2 varamenn med såvel faste som tilfeldige funksjoner. Kontingenten for Stor-Oslo forhøyes til kr. 20.—. Styret kan pålegges taushetsplikt, likeledes rådet innen sin midte. I paragraf 6 foreslås at styret foruten å ekskludere også kan suspendere og tildele advarsler. Dessuten ble det foreslått at man måtte være medlem av klubben i 1 år før man får stemmerett. Møteantallet innskrenkes fra 20 til 18 møter pr. år. Rådet skal uttale seg om årsregnskap, overskuddets anvendelse og budsjett for det nye år. Fristen for innkallelse til generalforsamling er 14 dager. Generalforsamlingen er beslutningsdyktig når minimum 30 stemmeberettigede medlemmer, deriblant 2 styremedlemmer, er til stede. Et medlem kan ikke stemme ved fullmakt.

Av de viktigste endringer i forslaget kan nevnes:

Pgr. 1. Klubbnavnet som ble forandret til Oslo Filatelistklubb. Altså uten bindestrek og med 2 b'er.

I pgr. 3. at Rådet har avgjørelsen i tilfelle av protest mot opptagelsen av et medlem.

I pgr. 4. at B. kontingenten ble forhøyet til kr. 12.—, C kontingenten til kr. 15.— og D kontingenten for henholdsvis A, B og C medlemmer ble fastsatt til kr. 14.—, 6.— eller 9.—. Ennvidere at innmeldelsesavgiften ble nedsatt til 5.—.

I pgr. 6. at kun vedtak om suspensjon eller eksklusjon skal refereres på medlemsmøte og at rådet har avgjørelsen i tilfelle protest mot styrets vedtak.

I pgr. 9. at de av styret utarbeidede instruksjoner og regler bør forelegges rådet til avgjørelse.

I pgr. 13. at rådet skal bestå av 7 medlemmer og 3 varamenn som bør ha minst 10 års sammenhengende medlemskap.

I pgr. 14. at rådet er beslutningsdyktig når minst 6 medlemmer er til stede og vedtakene fattes med alminnelig flertall.

I pgr. 15. at rådet skal foreta undersøkelser hvis det finner at klubben ikke ledes i samsvar med statutter og regler.

I pgr. 20. at styret eller en av dette oppnevnt komité legger fram forslag til nytt styre på den årlige generalforsamling.

I pgr. 27. at råd og styre skal ha like lang behandlingstid (2 måneder) for saker som gjelder statuttendringer.

I pgr. 28. at filatelistiske klubber med sete i Oslo og/eller Det Norske Postmuseum fortrinnsvis skal nyte godt av det legat som opprettes ved klubbens eventuelle oppløsning.

Det således endrede forslag ble vedtatt med 35 mot 2 stemmer.

De nye statutter trer i kraft ved avslutningen av første ordinære generalforsamling. Kontingenten blir å avkreve medlemmene for 1947 etter de nye satser, men styret får myndighet til å godta den gamle kontingent som full betaling fra medlemmer som gjør innsigelser.

Da det ikke var flere saker på programmet, ble generalforsamlingen hevet og møtet satt på ny.

Formannen takket herr Jacobsen for den dyktige måte han hadde ledet forhandlingene på og medlemmene var fullt ut enig.

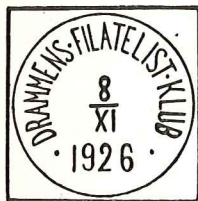
Thune-Larsen takket utvalget for det store arbeidet de hadde nedlagt i utarbeidelsen av statuttene. Enhver kunne forstå at det hadde vært en vanskelig oppgave hvor alt skulle tas med og det var mange hensyn å ta. Medlemmene sluttet seg til takken med lang applaus.

Vilh. Aarø fungerte som assisterende referent for generalforsamlingen.

Møtet ble hevet kl. 23.55.

Stousland.

DRAMMENS FILATELISTKLUBB

feiret sitt 20-års jubileum med en meget stilig og vellykket fest i Drammens Handelsstands Forenings festlokaler lørdag den 9. nov. 1946.

I den store festkleddes forsamling merket man seg spesielt: Forbundets formann, dr. Per Gellein, Osloklubbens formann Arnstein Berntsen,

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts redaktør herr Jarle O. Stensdal, Fredriksstad Filatelistklubs formann siselør G. Caspersen, Troms Filatelistklubb ved herr postfullmektig Eriksen og Tønsberg Filatelistklubb ved dens sekretær herr Herlin.

Etter at H. M. Kongens skål var drukket, ønsket festkomiteens formann ingeniør H. Sverdrup velkommen til bords, og aftensens utmerkede toastmaster, reisende Arthur J. Berg, leste en versifisert prolog som ble lønnet med kraftig bifall.

Man gledet seg over det smakfullt dekkede bord, og et utmerket musikk-kapell underholdt med et skjønnsomt valgt program.

Klubbens formann ga et interessant oversyn over klubbens historie gjennom disse 20 år, etterfulgt av klubbens sang.

Ingeniør Sverdrup talte for gjestene, og dr. Gellein brakte klubben Forbundets hyllest.

Herr Berntsen brakte en hilsen fra Osloklubben, og overbrakte en kunstnerisk utsmykket adresse. Tønsbergklubbens representant, herr Herlin, brakte en hilsen fra Norges eldste by, og håpet at det gode forhold mellom våre klubber fortsatt ville vare og utdypes i de kommende år.

Herr Caspersen holdt en munter og avslørende tale om filateli og filatelister. Han hadde vært til stede ved vår klubbs 10, 15 og nå ved 20-års jubileum.

Herr Eriksen hilste fra Troms Filatelistklubb og framhevet spesielt det nye rutefly, som vil forkorte avstanden mellom våre klubber og gjøre reisen behageligere.

Ingeniør Sverdrup leste de innkomne innenlandske og utenlandske telegrammer, og herr Berntsen talte sjarmerende for damene.

Seinere på aftenen ble gjestene vitne til en meget høytidelig ordenspromosjon. Ordenskapitlet opptredte i sine maleriske drakter, og etter allerhøyeste festfilatelistiske befaling ble følgende utnevnelser foretatt i ordenen «Sølvposten»:

Kommandør: Frimerkehandler Ragnar Breda Sørensen.

Riddere: Ingeniør Birger Engesgaard, fotograf H. C. Christoffersen, lærer Gudmund Hovind, revisjonssjef K. J. Wessel Wilthil.

Siden fortsatte festen med dans etc. til langt ut i de små timer.

Festkomiteen, frøken Asta Larsen samt herrene Berg, Hansen og Sverdrup, høstet megen og velfortjent ros for sitt uegennyttige arbeid og den mønstergyldige måte den godt arrangerte fest ble avvirket på.

C. J. K.

TROMS FILATELISTKLUBB

lar ikke høre fra seg så ofte i referat-spalten, men dette betyr ikke at klubben er sovnet inn. Rett nok må en innrømme en slapphetsperiode etter frigjøringa, men dette står sikkert ikke i sammenheng med nevneverdig mindre interesse for hobbyen vår, men skyldes vel det faktum at medlemmene i disse gjenreisnings dager ikke har hatt tid til å ofre seg for hobbyen i samme grad som før. — Av denne grunn var det — på generalforsamlingen i fjor — vanskelig å finne noen som kunne påta seg ansvaret som formann og styre. For å komme ut av uføret ble det valgt en formann som på grunn av stadige reiser etc. egentlig ikke hadde tid til å påta seg vervet. Og sekretær lyktes det i det hele tatt ikke å få. Og så medlemmene har vært noe trege, og de 2—3 møtene som har vært holdt siste år, har vært besøkt langt mindre enn vanlig. — Det er dog grunn til å tro at forholdet snart vil bedre seg, og på den forestående generalforsamling håper en å finne et nytt styre som både har tid og glød.

Klubben holder alltid sommerferie, men i år

ble første høstmøte ikke holdt før den 10. ds. Til tross for at bare 10 medlemmer møtte ble det et både godt og hyggelig møte, som ble avsluttet kring et koselig nyårsbord.

Som nytt medlem ble opptatt herr John Johannessen, Tromsø.

Postfullmektig E. B. Eriksen fortalte fra sin reise til Sør-Norge, hvor han bl. a. hadde representert klubben under Drammen Filatelistklubbs 20-års jubileumsfest og på Oslo Filatelistklubbs forberedende fest for 60-års jubileet samt på Nordenfjeldske Filatelistforenings 25-års jubileumsfest. — Formannen nyttet høvet til å lykønske Eriksen og takke ham for hans store arbeid med Nordnorsk posthistorie.

Den viktigste sak på dagens program var spørsmålet om eventuell utmeldelse av eller oppløsning av Nordisk Filatelist Forbund, etter at videre utbygging av forbundet var oppgitt. Det ble et kvikt ordsifte om saka, som ble grundig belyst fra forskjellige sider, og medlemmene samlet seg til slutt om følgende enstemmige vedtak:

«Troms Filatelistklubb henstiller til Nordisk Filatelist Forbunds norske representanter påny å forsøke å ordne det nordiske samarbeide slik at Nordisk Filatelist Forbund og Nordisk Filatelistisk Tidsskrift, som har betydd så meget for norsk filateli, kan fortsette. Dersom dette ikke lykkes, bør Nordisk Filatelist Forbund oppløses og Nordisk Filatelistisk Tidsskrift gå inn. En anser det uriktig at København Philatelist Klub fortsetter utgivelsen av tidsskriftet som klubborgan med tittelen Nordisk F.T.»

Under det forutgående ordsifte ble det framholdt at forbundets nye statutter muligens var årsak til at svenskene ikke fant å kunne slutte seg til forbundet, og tanken om revisjon av statuttene ble nevnt som en mulighet for å få svenskene interessert. Flere av medlemmene hadde vanskelig for å gjøre seg fortrolig med tanken om å oppløse forbundet, men det var enighet om at en hadde liten interesse av forbundet slik forholdene ligger an. — Det ble også framholdt at forbundets energiske norske representant, herr Alf G. Johnsen, sannsynligvis var gått trett av motgang og skuffelser, men muligens — etter oppmoding — var villig til et nytt forsøk på å utvide det nordiske samarbeid.

En rekke mindre saker ble også behandlet, og da det ble seint, måtte gratislotteriet utsettes til neste møte.

Tromsø, den 24. januar 1947.

Olav Aasegg, formann.

SANDEFJORD FILATELISTKLUBB

avholdt årsmøte kl. 18 den 22. januar 1947 på restaurant «Ritz» i Sandefjord. Tilstede var 12 medlemmer samt en gjest, misjonsprest Thrane.

Som styre har i den forløpne tid fungert: Formann: Ragnar E. Støkken. Viseformann: Hans Corneliussen. Sekretær: Einar Nilsson. 2. sekretær: A. Kilde. Kasserer: Johnny Guldbrandsen. Varamenn: H. S. Storm og Kolbjørn Aadne. Bytteforstander: L. Krohn Hansen. Revisor: Arne Andresen.

Møtet ble åpnet ved at formannen ønsket de tilstedeværende hjertelig velkommen og uttalte sitt håp om god framgang og trivsel for klubben i det nye år, hvorefter man gikk over til forhandlingene.

Sekretærens rapport ble opplest og godkjent.

Bytteforstanderen la fram sin rapport for byttevirksomheten, som viste et netto utbytte på kr. 76.87. Rapporten ble godkjent med takk.

Kassereren la deretter fram sitt reviderte regnskap, som viste en kassabeholdning stor kr. 53.08.

Derpå gikk man over til valg:

Formannen, sekretæren og kassereren fraba seg bestemt å bli gjenvalgt, hvorefter følgende ble valgt: Formann: H. S. Storm. Viseformann: Hans Corneliussen. Sekretær: A. Hjelm-Johnsen. Kasserer: C. L. Verde. Revisor: Ramstad (Larvik). Varamenn: K. Aadne og J. Guldbrandsen. Til varamenn for representanten til forbundet ble valgt A. Hjelm-Johnsen og K. Aadne.

Det ble derpå servering, hvorunder misjonsprest Thrane holdt et kåseri om filateli og frimerker i Fransk Kamerun, og viste fram en samling derfra.

Deretter gikk man over til byttevirksomheten, og møtet sluttet ca. kl. 22.30.

A. Hjelm-Johnsen, sekretær.

HAMAR FILATELISTKLUBB

hadde sitt årsmøte i Victoria Hotell i Hamar 25. januar. Av beretningen som formannen Cato Gulbrandsen la fram viste det seg at interessen for filatelen fremdeles er stor. Det viser seg at de som under krigen sluttet opp om vår hobby mere av spekulasjon enn av interesse for saken blir borte, mens de som elsker hobbyen

stadig aktiviseres. Tilgangen av juniors er et gledelig tegn, klubben har fått mange nye og det legges an på å skolere dem i riktig retning. Klubben har nå 56 medlemmer hvorav 11 juniors. I årets løp er det holdt en rekke utmerkede kåserier og foredrag på klubbkveldene, — om filatelistiske og nærbeslektede emner. Arbeidet med å samle penger til kvartslampen fortsetter. En utlodning av 12 øres mattgrønn var omfattet med spenning. Den lykkelige vinner ble Erling Nordrum. Byttevirksomheten og auksjonsvirksomheten har vært livlig. Klubben hadde i år planer om sammen med Hamar Postkontor å lage en utstilling i forbindelse med Postverkets 300-års jubileum. Vi ville stilt vårt materiale til disposisjon. Men da postkontoret ikke skulle arrangere noen separat utstilling, bortfalt det hele. — Bytteleder Per Omsted Kirkeby ga beretning om virksomheten. I alt er det i året omsatt 4 700 merker. Klubbens netto ble 302 kroner. Omsetningen synes å ha stabilisert seg, den er omtrent som i 1945. Norge og Skandinavia er de mest ettertraktede objekter. 4 ladninger hefter har passert bytteringene. — Kasserer Ingvald Hansen la fram revidert regnskap utvisende en kassabeholdning stor kr. 639.90. Samtlige beretninger og regnskapet ble godkjent.

Valg: Formann Gulbrandsen bøyde seg for en enstemmig henstilling om å fortsette som formann. 2 styremedlemmer for 2 år: Ingvald Hansen og Reidar Wiger. 1 styremedlem for 1 år: Gunnar Fredhjem. 2 varamenn for 1 år: Bjarne Larsen og Per Omsted Kirkeby. Revisorer: O. Myhr og Martin Bjørnstad. Auksjonarius Erling Nordrum. Bytteleder Per Omsted Kirkeby. Bibliotekar Thor Olsen. Festkomité: Kåre Hansen, Kr. Schøyen og Thor Olsen.

Møtegevinsten — 2 flotte merker fra Bermuda — ble vunnet av Thor Olsen. Formannen avsluttet møtet med en takk for interessen og til-liten.

Etter årsmøtet var medlemmene samlet til festmiddag i hotellet. De innbudte gjester fra Koppang, Rena, Elverum, Lillehammer og Gjøvik uteble dessverre, men det ble allikevel en fest-kveld. Omsted Kirkeby hadde sørget for originale bordkort: Postkort med klubbens merke som frimerke og behørig poststempel 25/1 1947. På hvert kort var tegnet i farger et vannmerke fra Europa (hva vi ikke visste). Hver deltaker fikk 30 sekunder å studere merket og notere resultatet. Han fikk så naboens kort — og så fortsatte dilemmaet. Som ventet seiret Gunnar Fredhjem. 2. Reidar Wiger. 3. Kaare Hansen. De fikk hver sin frimerkepremie. Det ble holdt en rekke humorfylte og gode taler ved bordet. Seinere besø man med den største interesse Fredhjems fyldige samling Norge ubrukt og Per Omsted Kirkebys nitid og elegant oppsatte, fyldige Ungarn-samling. Utlodning av en komplett V-serie ble vunnet av Ingvald Hansen. Netto over 50 kroner. Bytte- og salgsvirksomheten gikk like livlig som histo-riene drysset og latteren runget. Riktig en fest-kveld.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 200. møte fredag 17/i Hotell Klubben.

Møtet ble ledet av formannen, grosserer Eugen Hanssen, som ønsket de frammøtte 12 medlemmer velkommen til et nytt semester og uttalte ønsket om et godt og framgangsrikt år for

klubben.

Det ble deretter referert nyttårshilsener fra Norsk Filatelistforbund og utenbys klubber, og ordet ble så gitt til kveldens kåser fotograf Asgeir Larsen, som fortalte om oppsetting av merker. Han foreviste i forbindelse hermed blader fra sin samling med forskjellige oppsettingsmåter, og alt ble behørig studert av medlemmene. Kåseriet var meget lærerikt og interessant, og vårt populære fotografiske medlem høstet livlig bifall for sin avhandling.

Som nye medlemmer ble enstemmig opptatt: Harry Nilsen, Tønsberg, Cornelius Nilsen, Bjørndal, Nøtterøy, og Olav Langaard, Lofterød, Nøtterøy.

Det 201. møte holdtes på samme sted fredag 7/2 og var besøkt av 19 medlemmer.

Klubben hadde denne gang besøk av byens ord-fører, boktrykker Georg Martinsen, som holdt et kåseri om Tønsbergs gatenavn og deres opprinnelse. Kåseriet var supplert av anekdoter og minner fra svunne dager, og falt i god jord hos medlemmene, som takket for den hyggelige by-tur med livlig bifall.

I en etterfølgende samtale kom foredragshol-deren inn på den påtenkte fylkesutstilling for Vestfold i Tønsberg i 1950, og foreslo herunder at klubben burde delta i en egen avdeling med utstilling av Tønsberg Bypostmerker og annet passende frimerkemateriale av interesse. For-slaget vant medlemmenes fulle tilslutning, og man ble enige om å arbeide for å skaffe klubben et verdig representasjonsmateriale.

Sekr.

Samler-annonser.

U. S. A., Sverige, eldre i Norge, Island og Finnland, også salg. Undersøk de fordelaktige priser.

Ulrik Kirkedam, Arendal.

En større samling Tyskland med gamle stater, kolonier, Danzig, Memel m. m. til salgs. Meget god kvalitet og flere sjeldenheter. Verdi etter AFA og Zumsten 1947 kr. 11 649.13.

Bill. mrk. «Tilbud».

Söker frimärksbyte med varje samlare och handlare. Kan bruka alla märken från hela världen. Bytesbasis: AFA eller Yvert 1947. Nyheter enl. nominal, massvaran märke mot märke. Vän-tar förställningar, min. Kr. 25.— eller 500 st. Valde Vuolas, Orivesi, Finland.

Ich bin Ihr Einkäufer u. Lieferant in grossen u. kleine in Europaneuheiten, Bündel, Massen-ware, Pakete, Partien u.s.w. Österreich Donau-staaten sofort nach erscheinen, Spezial- Brief-marken- Farbenhührer, schreiben Sie mir bitte Ihre Wünsche. Tausche Österreichneuheiten auf Einschreibe — Luftpostbrief gegen ebensolche Ihres Landes als Gegenwert nehme ich gerne Liebesgabenpakete.

Dipl. Kfm. H. Zahn. Briefmarken. Karl Meiselstrasse 1 Wien 20/XX. Austria. Referenz: Liga für Menschenrechte Landesverband Austria Wien IX.

Serieuser Tausch mit Sammlern und Händ-lern gesucht. Korrespondenz deutsch, Franz, engl. F. Gastgeber, Salzburg, Fürstallerg. 10, Öster-reich.

Jag önskar komma i kontakt med en samlare i Oslo, som kan sända mig norska förstadags-brev på minneskuvert varje gång det blir nya frim. i Norge. Jag kan sända svenska förstadags-brev på minneskuvert i gengäld. Medlem av Sve-riges Filatelist-Förening i Stockholm.

Sven O. Larson, Parmmätargatan 7, Stock-holm K.

Jeg søker partner for bytte av nyheter. Tilbyr: Jugoslavia, Kroatia og Serbia okkupert. Skriv til Teodorovic Dragislav, Katolicka porta 3/III, vrata 8, NOVI SAD, Jugoslavia.

Önskar byta stämplade frimärken med norska och isländska samlare. Ger ev. även ostämp. nyheter samt något paket postförseglad kilovara från Sverige. Fil. frank.

Svante Nilsson, Simmelsberga 5, Kågeröd, Sverige.

Mina Frimärksprislistor erhålles mot 40 öre i ost. jubileumsfrim.

K. Gustafsson, Sjölevad, Sverige.

Selger mine norske dubletter 100 forskj. kr. 3.—, 500 blandet kr. 5.50 + porto.

E. A. Jensen, Gl. Kongev 62, Trondheim.

16 blokk Norge nr. 30, pent stemplet, til salgs. Finland, Böhmen-Mähren m. v. selges til AFA 20 %. Norske merker kjøpes. Porto ekstra.

Nils Knudsen, Lunde i Telemark .

AFA FRIMÆRKEKATALOG 1947

— største skandinaviske Katalog —

omfatter de mest populære europæiske Samlerfelter. 550 Sider med ca. 6600 Afbildninger.

Pris norske Kr. 8.00 hæftet, n. Kr. 9.00 kart. plus Porto n. Kr. 1.05.

POPULÆR FILATELI

Frimærkebladet udsendes i 18 Numre aarligt med interessant og underholdende Stof, mange gode Annoncetilbud og maanedligt Supplement med Nyheder og Prisrettelser til AFA Kataloget. Abonnement koster pr. Kalenderaar n. Kr. 5.00.

Aarhus Frimærkehandel

Bruunsgade 33, 1. Sal.

Aarhus — Danmark.

NORGES BILLIGSTE PRISER

Ja, De bør undersøke saken. Vi har det virkelig. Husk at falsk reklame er ulovlig. Våre priser er alle under AFA 1947. Skriv derfor i dag etter vår prisliste, som inneholder en mengde serier og merker fra Europa, for ellers taper både De og vi. — Send 25 øre i frimerker til omkostninger.

Les bare hva en dansk frimerkehandler (E. J. M., Herning) skriver: «Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at den tilsendte Prisliste er den fordelagtigste jeg længe har set.»

Reklame-tilbud: Komplet landesamling BÖHMEN UND MÄHREN, 182 ustemplete merker, pris netto kr. 110.—.

Danske nyheter tilsendes ustemplet, brukt eller på førstedagsbrev etter kursen 1 d. kr. = 1.30 n. kr. (n. kr. 0.07 ekstra per førstedagsbrev). Bestill og send kr. 5.— til depot.

A/S FRIMERKER

Autorisert frimerkehandel. — Haugesund.

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos Frimerkehandlerne og direkte fra Rambæks Trykkeri, Tollbugata 2, Oslo.

Blokker à 50 stk. kr. 1,50

GODE SAMLINGER

og enkeltmerker kjøpes. Kommisjoner mottas. Bra utv. i eldre merker.

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler. Skippergt. 36, Oslo.